

duktioner. Derfor er vi også grundlæggende positive over for, at man gør, hvad man kan for at sikre, at miljømærkeordningerne også fremover er så effektive og så gode som overhovedet muligt.

Men i det forslag, som er fremsat, ligger der alligevel nogle ting, som vi synes der er brug for at få yderligere belyst i det videre arbejde.

Det er allerede nævnt, at stigninger i prisen for at opnå licenser jo principielt i sig selv kan være en forhindring for, at man fra producenters side ønsker at anvende produktmærkningen, og derfor må vi sikre, at der er en fornuftig balance mellem prisen for at købe licenser og den efterspørgsel, der er efter dem, således at man ikke alene ud fra en prissætning på det at opnå licens forhindrer producenter, som måtte ønske at anvende miljømærkningen, i at opnå en mærkning. Så vi skal sikre os, at der er en fornuftig balance, og vi må forudsætte, at der ikke sker stigninger i licensbetalingen, som altså forhindrer en øget anvendelse af produktmærkningen, når der i øvrigt er baggrund for den.

Kl. 9.45

Vi synes også, at vi må sikre, når vi arbejder videre med forslaget her, at man øger kundeorienteringen, således at der også er incitamenter for forskellige producenter til overhovedet at gå ind i diskussionen om, hvordan man hensigtsmæssigt kan opnå en miljømærkning. Her synes vi, at det eventuelt kan foregå i form af en resultatkontrakt med Miljømærkesekretariatet, således at man sikrer sig, at kundeorientering er et af de elementer, som indgår med stor styrke.

Vi må jo også konstatere, hvad der måske ikke har været så meget fokus på, at der rent faktisk har været problemer med hensyn til anvendelsen af mærker. For nylig kom det frem, i forbindelse med at en medarbejder i Silkeborg Kommune tjekkede oplysningerne af mærkede varer hos Miljømærkesekretariatet, at tre ud af fire tilbudsgivere rent faktisk havde fejl i mærkningen, og at man altså ikke med sikkerhed kunne stole på den mærkning, som var foretaget.

Der er det vores opfattelse, at vi også under udvalgsarbejdet bør se på mulighederne for, at man nemmere vil sikre sig validitet i mærkningen fremover hos dem, som er kunder, altså at man får stor tillid til, at en mærkning rent faktisk også gælder, rent faktisk også er aktuel, ikke er udløbet eller på anden måde er noget, som giver en vildledning frem for en vejledning. Så her må vi også kunne forbedre mærkningernes orientering.

Så vil jeg ikke undlade at sige til sidst, at det, at man jo alt andet lige ifølge det her forslag formentlig vil få en højere pris for det at opnå licens, principielt må kunne siges at være i modsætning til princippet om, at forureneren skal betale, for her siger man jo i virkeligheden, at de, der laver de mest miljøvenlige produkter, de, der laver de mest hensigtsmæssige produkter, i virkeligheden får en lidt højere pris, når de skal ud på markedet. Og derfor er det jo også reelt en principiel diskussion om, hvordan man i givet fald kunne sikre sig, at der i alt fald kunne flyttes penge inden for produktområder, således at man ikke alene ud fra økonomiske strukturer forhindrer det, vi jo egentlig ønsker, nemlig at flere og flere producerer på en miljøvenlig måde og altså også er i stand til at komme på markedet på en fornuftig måde.

Men alt det mener vi er ting, som kan belyses under udvalgsarbejdet. Og hvis vi får løst nogle af de problemer her, er vi da også grundlæggende positive over for, at man går videre med forslaget.

Formanden:

Så er det fru Sidsel Homann som ordfører.

Sidsel Homann (SF):

Gode miljømærkeordninger er positive og kan have en positiv indvirkning på vores miljø, idet de påvirker og hjælper forbrugerne til at vælge de mest miljørigtige produkter. Vi så selvfølgelig helst, at miljømærker var overflødige, og at alle produkter ville leve op til miljømærkestandarderne, men en sådan situation synes jo ikke mulig under de nuværende politiske forhold.

I SF finder vi det mest naturligt, hvis miljømærkning var en gratis ordning finansieret af staten, men det er der vist ikke politisk velvilje til i øjeblikket. Derfor synes vi naturligvis, det er vigtigt, at miljømærker er billigst muligt, men på den anden side er det også vigtigt, at kontrollen ikke svækkes, så forbrugerne mister tilliden til miljømærkerne, og miljømærkerne mister deres hensigt. Derfor skal det under udvalgsbehandlingen afklares, om denne lovændring fører til højere priser eller dårligere kontrol af miljømærkerne.

SF er positivt indstillet over for lovforslaget, men vi er betænkelige ved, at det kan føre til nedskæring af det statslige bidrag til området, at prisfastsættelsen skal overtages af Miljømærkesekretariatet, og at Miljømærkesekretariatets økonomi på sigt skal selvstændiggøres.